DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy trzyszpaltowy lub jego miejsce 12 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 24. | **Lublin, dnia 8-go października 1921 roku.** | **Rok I.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: w Wydziale Finansowym djetarjusz Jan Witwicki na stanowisko mł. kancelisty od dnia 1 września r. b. z zaliczeniem do XI-a st. sł., i w Wydziale Opieki Społecznej Janina Grudzińska na stanowisko ochroniarki ochrony II-ej od dnia 1 października r. b. z uposażeniem w/g 9 st. płacy kat. B.

Zwolnieni: w Wydziale Zaopatrywania—st. referent Zygmunt Błażejewicz od dnia 1 października r. b. zgodnie z podaniem i w Wydziale Opieki Społecznej st. pom. referenta Janina Bobkiewiczówna od dnia 1 października r. b. na własne żądanie, i ochroniarka ochrony Nr. II. Helena Mazurówna wskutek nie zgłoszenia się na służbę.

Awansowani: w Urzędzie Mieszkaniowym—p. o. referenta Jan Rudnicki na stanowisko referenta od dn. 1 października r. b. z uposażeniem w/g. VII st. sł. Kat. A. i p. o. kontrolerów Bolesław Węgielski i Władysław Cierpisz od dn. 1 listopada rb. z X do IX st. sł. Kat. A.

Powrócili z urlopu: w Wydziale Finansowym poborca podatku konsumcyjnego Antoni Wideński i st. referent Stefan Waśniewski, w Wydziale Gospodarczym—kierownik ekonomatu miejskiego Edward Kamiński i w Wydziale Zaopatrywania—pom. buchaltera Michalina Radziszewska—wszyscy we właściwym czasie.

Zarządzenie Nr. 334.

Zgodnie z pismem Prezesa Rady Miejskiej z dnia 20 września r. b. Nr. 469/K. R. dysponowanie funduszami, przewidzianemi budżetem Rady na rok bieżący przekazuje się Kancelarji Rady Miejskiej.

Asygnacje do wypłaty kasa otrzymywać będzie za podpisem Prezesa Rady i Sekretarza kancelarji Rady Miejskiej.

Powyższe podaję do wiadomości i wykonania Wydziałowi Finansowemu i Kasie m. Lublina.

Lublin, dnia 21 września 1921 r.

Zarządzenie Nr. 336.

Wobec zmiany układu budżetu miasta Lublina, zestawianego dotychczas według celów gospodarki miejskiej na budżet wydziałowy, zarządzam, aby od dnia dzisiejszego wszelkie asygnowania uskuteczniane były przez odnośne wydziały z kredytów, przysługujących każdemu wydziałowi, tak jak wskazuje układ preliminarza budżetu miasta na rok 1921, rozesłany do Wydziałów przez Wydział Finansowy w dniu 20 września r. b.

Pobory służbowe również mają być asygnowane przez każdy wydział oddzielnie dla swojego personelu, z tem jednak, że każda z list płacy wszystkich 3 kat. służby t. j. urzędników, oficjalistów i robotników stałych winna być poświadczona przez wydział do spraw ogólnych pod względem personalnym i prawidłowości asygnowanych poszczególnym pracownikom poborów i uskutecznionych potrąceń. Listy nie poświadczone nie będą przez kasę miejską honorowane.

W celu uniknięcia opóźnienia wypłat,—listy płacy należy przesyłać do Wydziału Ogólnego do poświadczenia przynajmniej na dwa dni przed dniem wypłaty.

Kredyty wskazane w preliminarzu budżetu Zarządu Głównego przekazuje się do dyspozycji, jak nastepuje:

1) Kancelarji Rady Miejskiej—Tytuł A §§ od 1 do 5 włącznie.

2) Wydziałowi do spraw ogólnych —§ 6 tytułu A, tytuły B, D, E, F, G, H, I, K, L, Ł.

3) Kancelarji Prezydjalnej—tytuły C, M i N preliminarza budżetowego.

Każdy Wydział prowadzić ma, jak dotychczas kontrolę wydatkowanych przezeń kredytów. Asygnacje winny zawierać prawidłowo, zgodnie z preliminarzem, wskazane: tytuł, §, pozycję i literę budżetową, przyczym zauważa się, że źle cyfrowanych asygnacji kasa przyjmować nie będzie.

Wyciąg z preliminarza Kancelarji Rady Miejskiej i Kancelarji Prezydjalnej będzie im przesłany przez Wydział do Spraw Ogólnych.

Lublin, dnia 23 września 1921 r.

Zarządzenie Nr. 341.

Zgodnie z projektem reorganizacji Magistratu, polecam Wydziałowi Administracyjno-Przemysłowemu przejąć bezzwłocznie pod swój bezpośredni zarząd areszt miejski i biuro adresowe, zaś Wydziałom do spraw ogólnych i statystycznemu—przekazać wydziałowi Admin. Przemysłowemu wszystkie akta dotyczące tych instytucji.

Lublin, dnia 29 września 1921 r.

Zarządzenie Nr. 345.

W myśl ustępu 4 art. 103 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 44 poz. 267), praca zarobkowa dzieci niżej lat piętnastu, jest zakazana.

Z uwagi na to, że niektóre wydziały i instytucje miejskie zatrudniają u siebie pracowników młodocianych jako gońców, bądź furmanów lub też w innym jakimkolwiek bądź charakterze, polecam, aby tych funkcjonarjuszów miejskich, których stałe zatrudnienie jest zakazane wyżej przytoczonym artykułem Konstytucji, zwolniono w ciągu bieżącego roku kalendarzowego t. j. do końca grudnia 1921 r.

Nadto zwracam uwagę, że w wypadkach przyjmowania do służby pracowników niepełnoletnich t. j. takich, którzy ukończyli już 15 lat życia, ale nie osiągnęli jeszcze pełnoletności prawem cywilnym przepisanej, umowy służbowe nie powinny być zawierane bezpośrednio z nimi, lecz z ich prawymi opiekunami.

Listy pracowników, którym wymówiona zostanie służba od 1/I 1922 r. w myśl niniejszego zarządzenia, p. p. kierownicy wydziałów zechcą przedłożyć do Magistratu w terminie do dnia 15 października r. b.

Lublin, dnia 30 września 1921 r.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 20 września — uchwalono):

1. Sprawozdanie z wykonania budżetu miasta za rok 1920—21, przyjąć w pierwszym czytaniu. Każdy z ławników wystąpi jako referent w spra-

wie sprawozdania z działalności swego wydziału, w celu umożliwienia udzielenia Magistratowi odnośnych wyjaśnień przy drugiem czytaniu.

Przy drugiem czytaniu mieć na względzie uwagi Komisji Finansowo Budżetowej, poczynione przez nią przy rozpatrywaniu sprawozdania.

Powołać komisję do rewizji sprawozdania pod względem dokumentalnym.

2. Udzielić Polskiemu Bankowi Krajowemu gwarancji dla krótkoterminowej pożyczki na zakup węgla w sumie 500.000 mk. przyznanej przez ten że Bank dla Dozorcy sądowego wodociągów Lubelskich, w formie otwartego kredytu.

(Posiedzenie 21 września — uchwalono):

1. Zatwierdzić bilanse wydziału Zaopatrywania za:

II półr. 1919 r. zamk. sumą kor. 9.958.4o6.6o
I „ 192o r. „ „ „ 32 5o6.o13.49
II „ 192o r. „ „ mk. 24.92o.176.41

i upoważnić wydział Zaopatrywania do przelania na rachunek Wydziału Opieki Społecznej następujących sum:

zysk za II półrocze 1919 r. mk. 9o61o.o2
„ „ I „ 192o r. „ 131245.91
„ „ II „ 192o r. „ 7o4248.—

Razem mk. 9261o3.93

2. Upoważnić wydział Zaopatrywania do wypłacenia tytułem wynagrodzenia za prace bilansowe, wykonywane w godzinach pozaobowiązkowych, pracownikom tegoż wydziału: Millerowi Wilhelmowi, Bachowi Józefowi, Niedziałkowskiemu Janowi, Kiełczewskiemu Kazimierzowi, Gaszczonowi Wiktorowi, Radziszewskiej Michalinie, Swiecińskiemu Mieczysławowi, Michalakowi Romanowi i Nicewiczowi Tomaszowi, łącznie sumę 150.000 mk., z zysków wydziału.

3. Plan amortyzacji pożyczek zaciągniętych przez miasto na roboty publiczne, przyjąć do wiadomości, odkładając decyzję w tej sprawie do czasu porozumienia się z przedstawicielami Związku Miast i uzyskania odnośnej decyzji Rządu.

(Posiedzenie 23 września — uchwalono):

1. Powołać komisję z przedstawicieli Rady Miejskiej, Magistratu i obywateli miasta do opracowania organizacji zakupu i sprzedaży ziemiopłodów, cukru, nafty i opału. Organizacja ta obejmie wszystkie sprawy wydziału Zaopatrywania (pasywa i aktywa) utensylja i ruchomości. Do wykonania powyższego Magistrat upoważnia Prezydjum miasta. Od dnia 1 października, do czasu utworzenia innej organizacji na miejsce wydziału Zaopatrywania, sprawy tegoż wydziału prowadzić będzie Komitet Trzech, powołany przez prezydjum miasta.

2. Zatwierdzić następujący:

Regulamin Komisji Teatralnej.

1. Do nadzoru nad dopełnieniem przez dyrektora zespołu teatralnego warunków kontraktu dzierżawnego, oraz do czuwania nad poziomem artystycznym sceny, tak co do doboru sztuk, jak i ich wystawienia powołuje Magistrat Komisję Teatralną jako instytucję opinjodawczą.

2. Komisja składa się z: a) 2 członków Magistratu—jednego jako przewodniczącego, drugiego—jako jego zastępcy i b) pięciu osób powoływanych i uzupełnianych przez Magistrat, wśród których pożądani są: 1) członek Senatu Uniw. Lub. 2) reprezentant Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. oraz znawcy sztuki scenicznej i estetyki wnętrz.

3. Komisja może powoływać rzeczoznawców z głosem doradczym; gdyby takie powołanie pociągało koszta, odbywać się ono winno za zezwoleniem Magistratu.

4. Terminy perjodycznych zebrań, nie rzadsze niż jeden raz w miesiącu, ustala komisja; na zwyczajne zebrania zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy lub na żądanie 2-ch członków komisji.

5. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością przy komplecie conajmniej 4-ch członków, a w ich liczbie członka Magistratu. W razie równości głosów—rozstrzyga przewodniczący.

6. W obradach nad repertuarem może przyjmować udział dyrektor zespołu z głosem doradczym.

7. Gdyby w pierwszym terminie zebrania nie było dostatecznego kompletu, Przewodniczący zwołuje zebranie w terminie drugim, a gdyby i to nie

dosżło do skutku,—przekazuje porządek dzienny Magistratowi.

8. Mandaty członków Komisji upadają z końcem sezonu teatralnego.

(Posiedzenie 27 września—uchwalono):

1. W związku z uchwałą z dnia 23 września r. b., o powołaniu komisji do opracowania organizacji zakupu i sprzedaży ziemiopłodów, cukru, nafty i opału, powołać do składu tej Komisji: 1) przedstawiciela kooperatywy urzędników państwowych, 2) przedstawiciela kooperatyw prywatnych, 3) przedstawiciela związku młynarzy, 4) przedstawiciela producentów—związku ziemian, 5) delegata Rady stowarzyszeń spółdzielczych i 6) trzech przedstawicieli Magistratu w osobach p. p. Dylewskiego, Uziembło i Chomy.

2. Zakupić dla miasta większą ilość węgla bezpośrednio w kopalniach.

Komunikaty.

Magistrat m. Lublina komunikuje, że Biuro Wydziału Opieki Społecznej Magistratu, mieszczące się dotąd przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 78, od dnia 15/IX r. b. przeniesione zostało do domu przy ul. Sw.-Duskiej Nr. 10.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.
Szef wydziału do spraw ogólnych.
Radliński.

Rozporządzenia rządowe.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Aprowizacji
z dnia 14 września 1921 r.
w sprawie likwidacji Ministerstwa Aprowizacji.

Na zasadzie art. 2 i 7 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwidacji (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 63 poz. 389) i w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, zarządzam co następuje:

§ 1.

Kierownictwo oraz nadzór nad przeprowadzeniem likwidacji Ministerstwa Aprowizacji we wszystkich jego instancjach i we wszystkich urzędach przysługuje Ministrowi Aprowizacji.

§ 2.

Dla ustalenia ogólnego planu oraz zasad majątkowej likwidacji Ministerstwa Aprowizacji powołuje do życia Komitet Likwidacyjny, którego skład i zakres działania określa załączony regulamin,

Minister
(—) Grzędzielski.

REGULAMIN
Komitetu Likwidacyjnego Ministerstwa Aprowizacji.

1). Dla ustalenia ogólnego planu, oraz zasad majątkowej likwidacji Ministerstwa Aprowizacji i jego urzędów, powołuję do życia komitet likwidacyjny.

2). Komitet likwidacyjny składa się z;

a) Ministra Aprowizacji, jako przewodniczącego;

b) dyrektora departamentu administracyjnego;

c) dyrektora departamentu aprowizacyjnego;

d) naczelnika wydziału prezydjalnego;

e) kierownika biura likwidacyjnego;

f) radcy prawnego;.

3.) W pracach komitetu likwidacyjnego bierze udział przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli bez prawa głosowania. W sprawach przewidzianych w art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o kontroli państwowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314), przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli ma prawo zgłaszania sprzeciwów co do decyzji komitetu likwidacyjnego.

4). W razie sprzeciwu przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli, ten ostatni winien uzyskać i zakomunikować komitetowi decyzję Najwyższej Izby Kontroli w ciągu trzech dni, licząc od chwili zgłoszenia sprzeciwu; w prze-

ciwnym wypadku sprzeciw uważany będzie za niezgłoszony. W razie decyzji Najwyższej Izby Kontroli, sprzecznej z decyzją Komitetu, sprawę decyduje Rada Ministrów.

5). Wykonywanie decyzji komitetu likwidacyjnego należy do biura likwidacyjnego.

6). Komitet Likwidacyjny może zapraszać na posiedzenie przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw, urzędów i rzeczoznawców z głosem doradczym.

7). Komitet likwidacyjny odbywa swe posiedzenia nie rzadziej, niż trzy razy tygodniowo, w terminach, określanych przez przewodniczącego.

Minister
(—) *Grzędzielski.*

Warszawa, dnia 14 września 1921 r.

Ustawa Emerytalna
funkcjonarjuszów państwowych
z dnia 28 lipca 1921 r.

ROZDZIAŁ III.
Zaopatrzenie wdów i sierot.

Art. 22. Wdowy, tudzież pozostałe po funkcjonarjuszach państwowych dzieci ślubne i uprawnione otrzymują pensje wdowie i sieroce według norm podanych w następnych artykułach, o ile funkcjonarjusz państwowy w chwili śmierci pobierał uposażenie emerytalne lub miał prawo do niego.

Art. 23. Pensja wdowia po funkcjonarjuszach państwowych wynosi pięćdziesiąt procent (50%) kwoty tego uposażenia emerytalnego, które zmarły funkcjonarjusz pobierał, lub też tego, do którego w chwili śmierci miałby prawo według zasad ustawy niniejszej.

Art. 24. Prawo do zaopatrzenia sierocego nabywa się po ojcu.

Zaopatrzenie to wynosi:

a) dla każdego dziecka, którego matka żyje i w chwili śmierci funkcjonarjusza państwowego miała prawo do pensji wdowiej jedną czwartą część pensji wdowiej;

b) dla każdego dziecka, którego matka już nie żyje lub też w chwili śmierci męża nie miała prawa do pensji wdowiej, albo też później to prawo utraciła— połowę pensji wdowiej.

O ile matka nie pobiera pensji wdowiej z powodu zajmowania stanowiska w służbie państwowej (art. 35 ustęp przedostatni), to sierotom służy prawo do zaopatrzenia według postanowień punktu a) artykułu niniejszego.

Art. 25. Prawo do zaopatrzenia sierocego może być również nabyte po matce, jednak tylko w następujących wypadkach:

a) gdy zaopatrzenie, nabyte po ojcu, jest niższe od zaopatrzenia, jakieby służyło sierocie po matce;

b) gdy sieroty nie mają po ojcu żadnego zaopatrzenia z funduszów publicznych;

c) gdy ojciec żyje, lecz niezdolny do pracy i nie może zapewnić dzieciom utrzymania.

Zaopatrzenie po matce wynosi jedną szóstą część jej uposażenia emerytalnego.

W wypadkach, przewidzianych w punkcie a), prawo do zaopatrzenia sierocego po ojcu gaśnie.

W, wypadkach, przewidzianych w punkcie b), o ile zaopatrzenie z funduszów publicznych jest niższe od zaopatrzenia, przysługującego po matce, należy się sierotom różnica z funduszów państwowych.

Art. 26. Suma zaopatrzenia sierocego, bez względu na ilość dzieci, nie może sama, ani łącznie z pensją wdowią przekraczać wysokości uposażenia emerytalnego, które zmarły funkcjonarjusz państwowy faktycznie pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci

Art. 27. O ile funkcjonarjusz państwowy zmarł wskutek nieszczęśliwego wypadku, któremu uległ z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, oblicza się wysokość pensji wdowiej i sierocej według art. 23 i 24 przy zastosowaniu postanowień art. 4 ustęp 2, a w razie okoliczności, zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie. przy zastosowaniu art. 4 ustęp 3.

Art. 28. Pensje wdowie i sieroce przyznaje i wymierza władza, powołana do wymierzania uposażenia emerytalnego (art. 11) w porozumieniu z równorzędną władzą skarbową, która zarządza następnie wypłatę pensji wdowiej i sierocej.

Art. 29. Postanowienia artykułów 11 i 12 mają analogiczne zastosowanie również do wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych.

Art. 30. Wdowa nie ma prawa do pensji:

a) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta;

b) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

Dzieci, pozostałe z małżeństwa zawartego przez emeryta, nie mają prawa do zaopatrzenia sierocego.

Art. 31. Prawo do otrzymywania pensji wdowiej i sierocej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu, za który zmarły funkcjonarjusz państwowy (emeryt) pobrał ostatnio należne mu uposażenie w służbie czynnej (uposażenie emerytalne), dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie — od pierwszego dnia miesiąca, w którym się urodziły.

O ile żądanie przyznania pensji wdowiej lub sierocej nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci męża, względnie ojca lub matki, należy przyznać pensję wdowią lub sierocą od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia się osób uprawnionych.

Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznaje pensję wdowią i sierocą od terminu, ustalonego w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, jeżeli osoby uprawnione wykażą, iż zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie żądania o zaopatrzenie.

Art. 32. Pensje wdowie i zaopatrzenia sieroce płatne są z góry w równych ratach miesięcznych.

Art. 33. W razie ponownego zamążpójścia wdowa, o ile nie zastrzeże sobie prawa do przyznanej jej pensji na wypadek powtórnego jej owdowienia, otrzymuje jednorazowy zasiłek w wysokości trzyletniej pensji wdowiej.

Gdy wdowa nabędzie prawo do pensji z ponownego małżeństwa — otrzymuje w razie powtórnego owdowienia, o ile zgłosiła zastrzeżenie, przewidziane w ustępie pierwszym tego artykułu, tę pensję wdowią, która jest wyższa, a o ile otrzymała zasiłek—pensję wdowią, przysługującą z tytułu ponownego małżeństwa.

Art. 34. Prawo do pensji wdowiej, względnie sierocej gaśnie:

a) w razie śmierci wdowy lub sieroty—po upływie tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła;

b) w razie ukończenia przez sierotę osiemnastego roku życia lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego;

c) gdy wdowa, względnie sierota została prawomocnie skazana za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego, względnie sierocego.

W razie odbywania studjów w zakładach naukowych, zaopatrzenie sieroce wypłaca się z powyższemi zastrzeżeniami do ukończenia studjów, najdłużej jednak do ukończenia dwudziestu czterech lat życia.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, tudzież w razie trwałej niezdolności do zarobkowania, właściwa władza naczelna może w porozumieniu z Ministrem Skarbu zezwolić na dalsze pobieranie zaopatrzenia sierocego także po ukończeniu osiemnastu lat życia.

Art. 35. Prawo do pobierania pensji wdowiej lub sierocej zawiesza się w wypadkach:

a) przebywania bez zezwolenia Ministra Skarbu dłużej niż pół roku poza granicami Państwa— na czas takiego pobytu zagranicą;

b) utraty obywatelstwa polskiego —do chwili ponownego odzyskania.

Jeżeli sierota zajmuje jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub

samorządowej; do którego przywiązane jest stałe roczne uposażenie, wstrzymuje się pensję, sierocą, o ile uposażenie to jest wyższe od przyznanego zaopatrzenia sierocego;

c) na czas pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci męża (ojca) na zasadzie innych ustaw, o ile świadczenia te płyną ze Skarbu Państwa i przewyższają pensję wdowią lub sierocą

Prawo do pobierania pensji sierocej zawiesza się również na czas uwzględnienia sieroty przy wymierzaniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjusza państwowego (ojczyma macochy).

(D. c. n.).

Część nieurzędowa.

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce

i jego najbliższe zadania i cele.

---

d) dozór policyjny nad przedmiotami żywności i dozorowanie ruchu targowego, w szczególności nadzór nad miarą i wagą;

e) policja zdrowia;

f) policja nad czeladzią i robotnikami, tudzież wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej;

g) policja nad obyczajnością publiczną;

h) sprawy ubogich i staranie o zakłady dobroczynności;

i) policja budownicza i ogniowa, wykonywanie przepisów ustawy budowniczej i udzielanie policyjnego zezwolenia na budowę;

j) ustawą oznaczyć się mający wpływ na szkoły średnie, przez gminę utrzymywane i na szkoły ludowe, oraz staranie o utrzymanie i uposażenie tych ostatnich;

k) jednanie stron spornych przez mężów zaufania wybranych z gminy;

l) przeprowadzenie dobrowolnego przetargu ruchomości.

Z wyższych względów państwowych można pewne sprawy policji miejscowej poruczyć w drodze ustawy w poszczególnych gminach osobnym organom rządowym.

Poruczony zakres działania gmin, to jest ich obowiązek współdziałania w sprawach publicznej administracji, określają ustawy.

2) Władza wykonawcza oddzielona jest od uchwałodawczej.

3) Rada miejska jest w sprawach gminnych władzą uchwalającą i nadzorującą.

Rada miejska zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, wydaje w granicach ustawami oznaczonych imieniem gminy postanowienia obowiązujące i uchwala sposób ich wykonania. Ona jest władzą zwierzchnią miasta we wszystkich sprawach gminy.

Rada miejska wybierana jest na lat 6, co 3 lata zmienia się połowa Rady.

Liczba radnych w miasteczkach wynosi od 18—36, w średnich miastach 36, przyczem wybiera się zastępców w liczbie połowy liczby radnych.

We Lwowie liczna radnych wynosi 100, w Krakowie 103.

Prawo wyborcze czynne mają tylko członkowie gminy. Wybór odbywa się kołami wyborczemi. W małych średnich miastach mieli czynne prawo wyborcze wszyscy opłacający podatki bezpośrednie i, bez względu na opłatę podatków, osoby z tak zwanej inteligencji t. j. kler, urzędnicy i wolne zawody.

We Lwowie i w Krakowie wyłączone były od głosowania osoby opłacające najniższe podatki bezpośrednie, poniżej 8, 10 i 12 Złr. rocznie, a we wszystkich miastach, osoby nie opłacające podatków bezpośrednich. Osoby ostatnie uzyskały dopiero od r. 1918 prawa wyborcze na podstawie rozporządzenia tymczasowej Komisji rządzącej, przyczem osobom tym przyznano tę samą liczbę mandatów, jaką dotąd posiadały koła wyborcze. Stąd np. w Krakowie przybyło 4-te koło wyborcze z ilością 24 radnych, ogólna liczba radnych w Krakowie wraz

z gminami przyłączonemi i miastem Podgórze. wynosi 127.

4) a) Rada miasta nadzoruje i kontroluje urzędowanie burmistrza i Magistratu we własnym i poruczonym zakresie.

b) Rada miasta wybiera członków zwierzchności gminnej (naczelnika gminy w małem mieście, burmistrza w średniem, prezydenta we Lwowie i w Krakowie— oraz ich zastępców i asesorów, względnie we Lwowie delegatów);

c) Rada miasta mianuje i uwalnia urzędników gminnych. W Krakowie przyznano prezydentowi prawo mianowania urzędników 2 najniższych rang, oraz mianowania i zwalniania służby i sił pomocniczych. To samo zastrzeżono Prezydentowi wzgl. Magistratowi we Lwowie. Rada miasta ustanawia etaty dla urzędników i sług oraz ich pobory, tudzież uchwala organizację Magistratu;

d) Rada miasta wydaje przepisy obowiązujące w zakresie policji miejscowej i może przekroczenia ich zagrażać grzywną lub karą aresztu, w wysokości ustawą przewidzianej;

e) *Rada miasta jest instancją odwoławczą od zarządzeń burmistrza i Magistratu.* Stąd w statucie miasta Krakowa należy do zakresu działania Rady miasta rozstrzyganie w sprawach administracyjnych gminy;

f) wykazane w ustawach uchwały Rady miasta muszą uzyskać zatwierdzenie ze strony władzy nadzorczej;

g) Rada miasta ma prawo uchwalać dodatki do państwowych podatków bezpośrednich lub pośrednich, o ile ustawy tego nie zabraniają, oraz zaprowadzać własne samodzielne opłaty i podatki gminne, drogą osobnych ustaw krajowych.

Do ustanowienia dodatków do podatków ponad pewną wysokość potrzeba zatwierdzenia ze strony władz przełożonych, a po za tą granicą uchwały Sejmu, lub ustawy krajowej.

Podatkami pośredniemi można obciążać tylko konsumcję, a nie produkcję i obrót.

5) Naczelnik gminy, burmistrz, prezydent—jest organem zarządzającym i wykonawczym gminy. On reprezentuje gminę na zewnątrz, jest przełożonym Rady miasta i Magistratu oraz przewodniczy na ich posiedzeniach.

Na posiedzeniach Rady miasta przewodniczący głosuje tylko przy wyborach. Na posiedzeniach Magistratu burmistrz lub prezydent rozstrzyga w razie równości głosów. W Krakowie wniosek, w razie równości głosów na posiedzeniach Rady miasta, uważa się za odrzucony.

Członkowie zwierzchności gminnej, wybrani z grona radnych, nadal pozostają członkami Rady miasta.

(D c. n.).

Ogłoszenie

Majlich Rajsfeld zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 22 września 1919 r. za Nr. 3181.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Treść Nr. 24-go:

Dział urzędowy:

Ruch służbowy.
Zarządzenia Prezydenta miasta.
Z obrad Magistratu.
Komunikaty.

Rozporządzenia rządowe:

Ministra Aprowizacji.
Ustawa Emerytalna.

Część nieurzędowa:

Samorząd miejski w Polsce i jego najbliższe zadania i cele.
Ogłoszenie.

Od Administracji.

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.